

عنوان مقاله:

چیستی شهود و جایگاه آن در نظریه اخلاقی دیوید راس و ملاصدرا از منظر عرفان اسلامی

محل انتشار:

فصلنامه عرفان اسلامی، دوره 14، شماره 56 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

سامره شاهی - استادیار دانشگاه آزاد اسلامی، واحد آباءه، فارس، آباءه، ایران

محمد رضا ضمیری - دانشیار دانشگاه پیام نور قم.

امیر عمرانی ساردو - مدرس دانشگاه پردیس فرهنگیان خواجه نصیرالدین طوسی کرمان.

خلاصه مقاله:

یکی از عمده ترین نظریاتی که در باب نحوه حصول معرفت اخلاقی مطرح گردیده است، نظریه «شهودگرایی اخلاقی» است. به دلیل اهمیت این مسئله و خلا محسوس پژوهشی در زمینه وجود یک تحقیق جامع و تطبیقی پیرامون این موضوع، با سبکی نوین، سعی در کشف، استخراج و ارائه منسجم آرای پراکنده این دو اندیشمند، با استفاده از شیوه کتابخانه ای و روش توصیفی، تطبیقی و تحلیلی، شده است. در این پژوهش مفهوم شهود و شهودگرا بودن از منظر دیوید راس و ملاصدرا مورد بررسی قرار گرفته، در این مقاله به سوالات زیر پاسخگویی خواهد شد: ۱. معنی و مفهوم کشف و شهود در مقایسه دیدگاه های ملاصدرا و دیوید راس چیست؟ ۲. مبانی معرفت شناسی شهود از منظر ملاصدرا و دیوید راس کدام است؟ از نتایج پژوهش، این است که می تواند با تبیین جایگاه رفیع کشف و شهود و تحلیل واقعیت معرفت زای آن، ساحت های جدیدی در معرفت شناسی گشوده و در بررسی تطبیقی بین حکمت متعالیه و دیوید راس، دیدگاه های قریب الافق مهمی را در این مساله نشان داده و ابعاد آن را به صورتی روشن ارائه دهد. و عنوان شده که شهودگرایی نظریه ای است که به موجب آن همه ابناء بشر، شخصا به صورت بالقوه قادر به درک و کشف حقایق اصیل بنیادین اخلاقی آن هم از رهگذر جنبه ای دیگر از فعالیت شناخته شده و معروف قوه عقل یعنی جنبه غیراستنتاجی آن هستند.

کلمات کلیدی:

ملاصدرا، دیوید راس، شهودگرایی، معرفت شناسی، کثرت گرایی مفاهیم اخلاقی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1311482>

